

Resolutsioon

1. EÜ artikli 87 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse võivad kuuluda sellised eelised nagu põhikohtuasjas, mille alusel on pangal õigus seada ühepoolselt hüpoteek põllumajandusettevõtjatele või sarnase tegevusega tegelevatele muudele isikutele kuuluvatele kinnisasjadele, õigus nõuda sundtäitmist eraõigusliku lihtkirjaliku dokumendi alusel ja õigus olla vabastatud hüpoteegi seadmisega kaasnevate tasude ja lõivude maksimisest. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on aga kontrollida, kas sellise juhtumiga on tegemist põhikohtuasjas.
2. Vastust esimese küsimuse punktile a võib mõjutada asjaolu, et sellised eelised, nagu on põhikohtuasjas juba asutamisel antud riigisiseste õigusnormidega sõltumatule, üldistes huvides tegutsevale pangale, arvestades tema kohustusi seoses põllumajanduslaenu andmisega ja talle pandud eriliste ülesannetega, on jätkuvalt jõus ka pärast seda, kui panga tegevust laiendati kogu pangateenuste turule ja pangast sai aktsiaselts. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab kontrollima, kas kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid arvesse võttes on täidetud neli tingimust, mille koosinemisel saab Euroopa Kohtu praktikale tuginedes järeldada, et need eelised kujutavad endast hüvitist teenuste eest, mida osutab pank avalike teenuste osutamise kohustuse täitmiseks, ja seetõttu puudub alus kvalifitseerida neid eeliseid riigiabiks.
3. EÜ artikli 87 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kui põhikohtuasjas vaidlusalused eelised kuuluvad selle sätte kohaldamisalasse, peab need õigused kehtestanud liikmesriik järgima EÜ artikli 88 lõikes 3 ette nähtud eelkontrolli menetlust, kui need eelised on muutunud pärast asutamislepingu jõustumist selles liikmesriigis uueks abiks ja nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [EÜ artikli 88] kohaldamiseks, artikli 15 lõikes 3 ette nähtud aegumistähtaeg ei ole möödunud, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.
4. EÜ artikli 87 lõiget 1 ja EÜ artikli 88 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kui eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et vaidlusalused eelised kujutavad endast teisele küsimusele antud vastust arvestades uut riigiabi, peab eelotsusetaotluse esitanud kohus jätma kohaldamata neid eeliseid andvad riigisisemed õigusnormid, kuna need on aluslepingu nimetatud sätetega vastuolus.

⁽¹⁾ ELT C 78, 15.3.2014.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. aprilli 2015. aasta otsus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus – Poola) – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Telefonia Dialog sp. z o.o. versus T-Mobile Polska SA, varem Polska Telefonia Cyfrowa SA

(Kohtuasi C-3/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/21/EÜ — Artiklid 7 ja 20 — Elektroonilisi sidevõrke või -teenuseid pakkuvate ettevõtjate vaheliste vaidluste lahendamine — Kohustus rakendada artikli 7 lõikes 3 sätestatud menetlust — Meede, mis võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust — Direktiiv 2002/19/EÜ — Artikkel 5 — Riigi reguleerivate asutuste volitused ja vastutus seoses juurdepääsu ja vastastikuse sidumisega — Direktiiv 2002/22/EÜ — Artikkel 28 — Mittegeograafilised numbrid)

(2015/C 198/13)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Najwyższy

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Telefonia Dialog sp. z o.o.

Vastustaja: T-Mobile Polska SA, varem Polska Telefonia Cyfrowa SA

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) artikli 7 lõiget 3 ja artiklit 20 tuleb tõlgendada nii, et riigi reguleeriv asutus on kohustatud rakendama esimesena nimetatud sättes ette nähtud menetlust, kui ta vaid ühes liikmesriigis elektroonilisi sidevõrke või -teenuseid pakkuvate ettevõtjate vahelise vaidluse lahendamiseks kavatses kehtestada kohustusi mittegeograafilistele numbritele juurdepääsu tagamiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) artikliga 28 ja kui need kohustused võivad mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust.
2. Direktiivi 2002/21 artikli 7 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et meede, mille riigi reguleeriv asutus võtab, et tagada lõppkasutajatele juurdepääs mittegeograafilistele numbritele kooskõlas direktiivi 2002/22 artikliga 28, mõjutab liikmesriikidevahelist kaubandust selle sätte tähenduses, kui see võib mõjutada – kusjuures see mõju ei tohi olla väike – seda kaubandust otseselt või kaudselt, tegelikult või tõenäoliselt, mille kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

(¹) ELT C 102, 7.4.2014.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. aprilli 2015. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny – Poola eelotsusetaotlus) – Minister Finansów versus Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

(Kohtuasi C-42/14) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Kinnisasja üürileandmine — Elektrienergia-, kütte-, veevarustus- ja prügiveoteenuste osutamine — Üürileandja ning kaupu tarnivate ja teenuseid osutavate ettevõtjate vahel sõlmitud lepingud — Üürnikule osutatavad teenused, mida peetakse osutatuks üürileandja poolt — Kommunaalkulud — Maksustatava summa kindlaksmääramine — Võimalus arvata kommunaalkulud üüriteenuste maksustatava summa hulka — Tehing, mis koosneb ühest või mitmest eraldi sooritusest)

(2015/C 198/14)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Minister Finansów

Kostja: Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 22. detsembri 2009. aasta direktiiviga 2009/162/EL) artikli 14 lõiget 1, artikli 15 lõiget 1 ja artikli 24 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kinnisasja üürileandmisega seoses tuleb elektrienergia-, kütte- ja veevarustusteid ning prügiveoteenuseid, mida üürnikule, kes neid kaup ja teenuseid vahetult kasutab, osutavad kolmandast isikust ettevõtjad, pidada osutatuks üürileandja poolt, kui viimane on sõlminud nende teenuste osutamiseks lepingud ja üksnes kannab nende eest tasutud kulud üle üürnikule.